

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 22.6.2007 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. deutsche internet versicherung AG

(Asia C-298/07)

(2007/C 223/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

2) a) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus: Onko palvelun tarjoajan direktiivin 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan otettava ennen palvelun vastaanottajan kanssa syntyneitä sopimusta käyttöön sähköpostiosoitteen ohella toinen viestintäyhteys?

b) Jos kysymykseen annetaan myöntävä vastaus: Riittääkö toiseksi viestintäyhteydeksi se, että palvelun tarjoaja ottaa käyttöön verkkokyselylomakkeen, jonka avulla palvelun vastaanottaja voi kääntyä Internetin kautta palvelun tarjoajan puoleen, minkä jälkeen palvelun tarjoaja vastaa palvelun vastaanottajan kysymyksiin sähköpostin välityksellä?

(¹) EYVL L 178, s. 1.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Vastaaja: deutsche internet versicherung AG

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 26.6.2007 — PAGO International GmbH v. Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

(Asia C-301/07)

(2007/C 223/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko palvelun tarjoajan tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (¹) 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan ilmoitettava ennen palvelun vastaanottajan kanssa syntyneitä sopimusta puhelinnumero nopean yhteydenoton sekä suoran ja tehokkaan viestinnän mahdollistamiseksi?

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: PAGO International GmbH

Vastapuoli: Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Suojataanko yhteisön tavaramerkkiä yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen 40/94/EY (jäljempänä tavaramerkkiasetus) (¹) 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna yhteisössä "laajalti tunnettuna" tavaramerkkinä, jos se on "laajalti tunnettu" vain yhdessä jäsenvaltiossa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Suojataanko vain yhdessä jäsenvaltiossa "laajalti tunnettua" tavaramerkkiä tässä jäsenvaltiossa tavaramerkkiasetuksen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla siten, että on mahdollista määrätä tähän jäsenvaltioon rajoitettu kielto?

(¹) EYVL L 11, s. 1.

Valitus, jonka Papierfabrik August Koehler AG on tehnyt 12.7.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-109/02 (Bolloré v. komissio), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton v. komissio), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. komissio), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler v. komissio), T-126/02 (M-real Zanders v. komissio), T-128/02 (Papeteries Mougeot v. komissio), T-129/02 (Torraspapel v. komissio), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles v. komissio) ja T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga v. komissio), 26.4.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-322/07 P)

(2007/C 223/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Papierfabrik August Koehler AG (edustajat: asianajajat I. Brinker ja S. Hirsbrunner sekä professori J. Schwarze)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-125/02 26.4.2007 antama tuomio on kumottava sikäli kuin se koskee valittajaa

— EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/E 1/36.212

— Itsejäljentävä paperi) 20.12.2001 tehty komission päätös 2004/337/EY (¹) on kumottava valittajaa koskevilta osin

tai toissijaisesti: alennettava valittajalle mainitun päätöksen 3 artiklassa määrättyjä sakkoja

— edellä mainittuun kohtaan nähden toissijaisesti: asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen uudelleen tutkittavaksi yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion mukaisesti

— komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa että yhteisöjen tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää seuraavat valitusperusteet: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnilla, joka koskee sakkojen määrän ratkaisemista, loukataan sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta että suhteellisuusperiaatetta. Valittaja väittää, että asiassa on loukattu yhteisön oikeuden aineellisia säännöksiä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti virheellisesti merkityksettömänä sitä, että valittaja on perheyrittys ja että muihin yhtiöihin verrattuna sillä ei ole välitöntä pääsyä pääomamarkkinoille. Tämän sijasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi virheellisesti, että yritys ei voi vedota edukseen sääntöjenvastaisuuteen, johon on syyllistytty muiden yritysten eduksi. Valittaja ei kuitenkaan ole millään tavoin vedonnut tällaiseen seikkaan. Sen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei arvioinut asianmukaisesti valittajan ja muiden rikkomiseen syyllistyneiden yritysten välisiä rakenteellisia eroja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi näin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Valittaja väittää lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti virheellisesti lähtökohtana sitä, että valittaja oli osallistunut rikkomiseen ennen lokakuuta 1993. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tältä osin mainitsema näyttö on riittämätöntä, sen arviointi todisteista on ristiriitaista ja vääristynyttä ja se loukkasi syyttömyysolettamaa ja valittajan puolustautumisoikeuksia. Vallittaja väittää tältä osin, että asiassa on tapahtunut manettelyvirhe. Ne perusteet, joiden nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että AEMCP-yhdistyksen virallisia tapaamisia käytettiin tammikuun 1992 ja syyskuun 1993 välisenä aikana Euroopan laajuiseen hintojenmäärittämiseen, ovat riittämättömiä ja sisältävät sisäisiä ristiriitoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi valittajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittaja oli osallistunut epävirallisiin tapaamisiin, joissa hinnoista oli keskusteltu kansallisella tasolla.

(¹) EYVL 2004, L 115, s. 1.